

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET REGENDE DIE DAG

Een ondeugend spel van onschuldige aard
in drie bedrijven

door

Jos Joosten

Naar Franz Streicher

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.889

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET REGENDE DIE DAG* op te voeren moet de naam van auteur *JOS JOOSTEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1954 Toneelfonds J. Janssens/Jos Joosten
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N

- - - - -

GUUS HOLMAN, leraar.

JEANNE, zijn vrouw.

FIENTJE, inwonend nichtje.

JOS. MERTENS, gemeente-ambtenaar.

MR. DE CORTE, onderwijs-inspecteur.

VAN STEEN, tuinman.

MARIEKE, dienstmeisje.

FONS, kellner, verloofde van Marieke.

FIFI ? ?

Het stuk speelt in een buitengemeente, omgeving Brussel. Tegenwoordige tijd, de handeling heeft plaats op één dag, in de zomer.

- - - - -
TONEEL VOOR ALLE BEDRIJVEN :

Woonkamer ten huize van Holman. 1ste Plan links divan, 2° plan een deur. Achtergrond in 't midden deur naar gang en keuken, links een dressoir. 1ste Plan rechts schrijfbureau, 2° plan glasdeur naar tuin en 3° plan een raam. Midden tafel en stoelen.

Voor raam en glasdeur gordijnen. Op bureau paperassen, boeken, lamp, alsook een sigarenkistje. Ergens een voetenbankje. Verder wandversiering, schemerlamp, en dergelijke.

- - - - -

EERSTE BEDRIJF

JEANNE. (een aantrekkelijke jonge vrouw, is bezig bloemen in vaas te schikken. De tuindeur staat open; door die deur en het raam valt zonlicht in de kamer.)

MARIEKE. (kittig dienstmeisje, komt achter op.)

MARIEKE. Mevrouw...

JEANNE. Wat is er, Marieke?

MARIEKE. Ik kan vanavond zeker wel uitgaan, hé?

JEANNE. Alweer? Je bent haast elke avond weg.

MARIEKE. O ja, maar niet "uit".

JEANNE. Hm... Thuis ben je in elk geval vrijwel geen enkele avond.

MARIEKE. Ook wat! Na m'n werk ben ik vrij en zondags de hele dag, dat is afgesproken. Ik hoef toch niet opgesloten te blijven zitten.

JEANNE. Wat sla je weer door, Marieke! Eh... waarom vraag je dan of je vanavond uit kan?

MARIEKE. Uit goeiïgheid. (Schiets zelf in een lach) Om de goede verstandhouding, zal ik maar zeggen.

JEANNE. (ook met lachje) Wat een goeðhartig mensenkind ben jij toch. Nou, je doet maar. Je bent oud en wijs genoeg om op jezelf te passen. (kuchje) Nou ja... oud en wijs... (weer kuchje).

MARIEKE. Laat u dat maar aan mij over, mevrouw. (Knipoog). Ik ben erg serieus, tegenwoordig.

JEANNE. (ironisch) Wat een geruststelling! Vooral, omdat je daar zelf van overtuigd bent.

MARIEKE. Ik heb al enige tijd verkering. (Knikt triomfantelijk)

JEANNE. (mimiek van verbazing) STILLE verkering dan zeker? Ik heb er namelijk niets van gehoord of gezien.

MARIEKE. Hij is in Brussel... keller in 'n heel fijne tent. Hij heet Fons. Een knappe jongen, mevrouw!.. Enfin, dat kunt u zelf zien, want hij heeft geschreven, dat hij deze keer op z'n vrije dag eens komt. Dat is vandaag.

JEANNE. Zo en mag ik dat fijne geval dan ook bewonderen? Ik verheug mij bij voorbaat.

MARIEKE. Hij is "reuze" mevrouw. Stel u voor, hij is in die chique zaak nog maar 'n jaar of drie en hij heeft al zóveel gespaard, dat-ie erover denkt zelf 'n zaak te beginnen.

JEANNE. Dan is hij 'n gelukskind, of een wonderman.

MARIEKE. Hij is alleen maar verbazend handig. Hij zegt dat-ie zoveel heeft kunnen sparen, omdat-ie zich nooit vergist heeft met afrekenen.

JEANNE. NOOIT vergist? (Nadrukkelijk) Hm!

MARIEKE. Zeg, mevrouw, ik mag hem zeker wel bij mij in de keuken laten eten, hé?

JEANNE. (knikt) Als ik neen zeg, zou je toch doen.

MARIEKE. U bent erg verstandig, mevrouw. Dank u wel. Ik zal hem zò laten eten, dat hij u niets kan verwijten.

JEANNE. (ironisch) Ook bedankt. Jaja, die heren kellners zijn nogal verwend.

MARIEKE. Mevrouw, als Fons en ik getrouwd zijn en we hebben 'n eigen zaak in Brussel, dan moeten meneer en u 'ns bij ons komen eten. Gratis natuurlijk. U zul 'ns zien, hoe piekfijn dat dan in orde zal zijn. En alles klaargemaakt met veel roomboter. Niet met margarine, zoals hier. (knikt gemoedelijk) Nu ga ik hard voortmaken, want als Fons komt, wil ik graag klaar zijn. (af)

JEANNE. (lachend - hoofdschuddend) Wat 'n geluk dat het personeel tegenwoordig zo goed is voor de werkgevers!

FIENTJE. (jong, knap en dartel, komt links op en snelt naar deur achter)

JEANNE. Wat mankeert jou? (Fientje is al af) - FIENTJE! Wat is er? 'n Ongeluk?

FIENTJE. (hoofd om deur) Hij komt er aan!

JEANNE. Dat ongeluk?

FIENTJE. Nee, dazeling. Jos! Jos komt hierheen!

JEANNE. Jos... Jos! ! ...

FIENTJE. (juichend) Jos Mertens! Ik zag hem aankomen. (de huisbel) Hij bèlt!! (roepend) Marieke, ik zal wel opendoen. (af)

JEANNE. (in de deur) Al sta jij nu in vuur en vlam, daarom hoef je nog niet te doen of er brand is!

FIENTJE. (terug, sjort jos MERTENS mee; jongeman, ± 25 jaar, vlot type, maar niet druk) Jeanne... hoerha! Hier is Jos! (tot Jos) Zeg dag met je handje.

JOS. (glimlachend) Dag mevrouw Holman.

JEANNE. Dag, meneer Mertens, hoe maakt u het? (hand) 'n Prettige

verrassing.

FIENTJE. Kanjer van een verrassing!

JEANNE. Hou jij nu eens even je mond!

JOS. (tegelijk) Laat me op adem komen, Fientje!

GUUS HOLMAN. (komt achter op; tegen de 30, serieus doch niet stijf) Er is zekers iets bijzonders, want Fientje davert door 't huis... (verrast) Ah! Jos!... Kerel, hoe maak je het? (handen schuddend) En?... Goed nieuws?

JOS. Ja, hoor! (knikt voldaan) Mag ik jullie voorstellen de nieuwe ambtenaar ter gemeente-secretarie.

FIENTJE. Hoerah! Hoerah! Hoerah!!

DE ANDEREN. (lachend en de oren bedekkend) Sst!!

JEANNE. Dan feliciteer ik u bij deze, meneer.

FIENTJE. Hu, wat plechtig! en dat ge-"u" en ge-"meneer" en ge-"mevrouw"! (spontaan) Jos... van harte... (gebaar of ze hem wil omhelzen, doch zij herstelt dit en zegt gemaakt plechtig) Mijn gelukwensen, meneer de gemeente-ambtenaar.

JEANNE. O, wat een dazeling, die nicht van m'n man!

GUUS. Jou nicht ook, lieve. Maar trek er je niets van aan Jos, en ga zitten. (men neemt plaats; Fientje neemt hoed en over de arm gedragen regenjas van Jos aan, brengt die in de gang, komt dan terug.) Verdraaid leuk, dat m'n oude dienstmakker hier komt wonen.

JOS. Ja, ik vind het ook erg prettig. (Blijkt Fientje na, die juist weggaat).

JEANNE. (ziet dat) Ik hoop, dat u... (zichzelf in de rede vallend) Zullen wij dat "u" dan maar achterwege laten?

GUUS. Natuurlijk. Mijn vrouw heet Jeanne.

JOS. Heel graag. Wat wou je zeggen, Jeanne?

JEANNE. Wou ik wat zeggen? (Fientje komt weer binnen) Oh ja: ik hoop dat je nieuwe werkkring en woonplaats je zullen geven...e... wat je er zelf van verwacht, Jos.

JOS. (blik op Fientje, die erbij komt zitten) Dat hoop ik ook.

FIENTJE. 't Lijkt wel of jullie elkaar nieuwjaar wensen! Zeg, Guus... zet nu niet zo'n gezicht of Jos alleen van jou is.

JOS. (kijkt verbaasd) GUUS EN JEANNE. (kuchen ironisch)

FIENTJE. Guus z'n ouwe vriend, maar mijn nieuwe vriend. O zo! Wij kennen elkaar al een eeuwigheid, hé Jos?

JOS. (Hij is kennelijk gecharmeerd van haar) O... e... voldoende om elkaar goed te kennen.

GUUS. (lacht) Hoeveel keer hebben jullie elkaar al ontmoet? Vier... vijf...?

JEANNE. Man, meer dan voldoende! Tegenwoordig trouwt men wel, als men elkaar éénmaal ontmoet heeft.

FIENTJE. Jij denkt zeker, dat ik al meteen... (Stokt - tot Jos- Geef me 'n sigaret!

JOS. (zich de zakken afzoekend) Ja, laten we over iets anders praten.

GUUS. Hier zeg... rook van mij. (Presenteert)

FIENTJE. Doen, Jos. Ik ook. Zo dikwijls krijg ik geen sigaret van m'n neef.

GUUS. Bij uitzondering. 'n Vrouw die rookt als 'n... e... (Presenteert Jeanne, die bedankt) Jeanne rookt ook maar zelden.

FIENTJE. 'n Kunst, als je er niks om geeft. (tot Jos) Vuur, as-jeblijft!

JEANNE. Jos, ben jij van plan van te trouwen?

JOS. Tja... ik zou anders niet weten wat ik met m'n salaris moet aanvangen.

FIENTJE. Eindelijk 'n man die beseft, dat de vrouwen er zijn om het salaris van de mannen op te maken!

JEANNE. Jos... wees dus gewaarschuwd!

GUUS. Tenzij je 'n vrouwtje treft als (hij kijkt naar Fientje) mijn Jeanne, maar of er zo twee op de wereld zijn?

FIENTJE. (steekt haar tong tegen hem uit)

JEANNE. Maak me niet verlegen, Guus. (Tot Fientje) Maar als jij zo'n goeie en degelijke man als mijn Guus zult treffen, dan kun je van geluk spreken.

FIENTJE. Let op, Jos, nu gaan die twee elkaar zitten huldigen.

JOS. (lachend) Verwacht jij dan soms dat zij elkaar gaan afkamen in ons bijzijn?

JEANNE. (ernstig) Hoor eens, Jos... ik meen wat ik gezegd heb en ik zal me nooit en nimmer ongerust maken over mijn man. (Kijkt die aan) Hé... lieverd?

GUUS. Natuurlijk, schat. En wat mij betreft... ik ben volkomen immuun voor de uiterlijke bekoorlijkheden van andere vrouwen.

FIENTJE. Hoor! Hoor! Hoor!

JOS. (applaudiseert zachtjes) Iets voor ons om een voorbeeld aan te nemen.

FIENTJE. Voor ons? (Gebaar "jij en ik" - flirtende wederzijds)

VAN STEEN. (de tuinman, verschijnt in open tuindeur en kucht; 'n man van boven de 50, gezond uiterlijk, rode neus - een nieuwsgierige kletskaus, die nogal eens lacht om eigen gezegdes)
Goieiemorgen allemaal. Blijft u maar gerust zitten, meneer Holman, Ik kom wel 'n stapje verder. (doet klompen uit, komt op kousenvoeten de kamer in) Ik heb hier een brief voor u... van de postbode. Ik was net voor bij het hek bezig en ik zeg, geef maar hier, ik zorg wel dat-ie verder komt. (Geeft brief) Dat scheelt u weer 'n sigaar: die kerel loert daar altijd op.

GUUS. Ja, je hebt van die mensen. Neem jij dan die sigaar. 't Kistje staat op m'n bureau.

VAN STEEN. Niet dat ik 't dààrom zeg. (Pakt sigaar uit kistje) Dankie, ik zal 'm bewaren tot vanavond. (tot Jos) Zeker ook vacantie, hé? Tja, dat heeft de ooievaar verkeerd uitgezocht, toen dat beest bij ons in 't tuindersgezin bracht. Volgens m'n vader moest ik ook maar tuinman worden, maar als alle mensen vacantie hebben of krijgen, moeten wij juist heel hard werken. Als mijn vader en de ooievaar en Onze-lieve-Heer 't goed met mij hadden bedoeld, dan zou ik óók schoolmeester geweest zijn. (Knikt) Met vier maanden vacantie per jaar... minstens.

FIENTJE. Deze meneer is niet bij het onderwijs, Van Steen. Hij is de nieuwe secretarie-ambtenaar.

VAN STEEN. (Jos bekijkend) Hm... dan zal u ook nooit te weten komen wat zweten is. (Wendt zich naar tuin om te gaan).

JEANNE. (Kijkt naar Guus, die fronsend de brief leest). Van wie is die brief, Guus? Iets onaangenaams? Je kijkt zo...e...

VAN STEEN. (Blijft nieuwsgierig dralen) Is er soms iemand dood?

GUUS. (nerveus zijn lippen bebijtend) (Steekt de brief in zijn zak).

JEANNE. Van wie is die brief?

VAN STEEN. Van de postbode...héhéhéhéhé!

GUUS. (down) Hij komt uit Brussel... van de Rijksonderwijs-Inspectie.

JEANNE. O! Gaat het over die benoeming?

JOS. Welke benoeming, als ik vragen mag?

GUUS. (somber) O... er is hier 'n internaat voor jonge heren uit de deftige stand en daar is de post van directeur vacant. Maar aangezien het bestuur rijks-subsidie heeft aangevraagd... en die krijgen ze, want de leerlingen zijn allemaal zoons van ministers, parlementsleden, vakverenigingsbestuurders en dergelijke kopstukken.. ik zeg, daarom bemoeit de onderwijs-inspectie zich er mee.

JEANNE. En... Ben je nu benoemd Guus?

VAN STEEN. Dan eerder niet benoemd, meneer kijkt zo saggerijng.

GUUS. Er is nog geen benoeming gedaan. Ik krijg bericht dat de inspecteur, Mr. de Corte, vandaag hierheen komt voor een persoonlijk onderhoud.

FIENTJE. Kijk jij daarom zo benauwd?

GUUS. Ja. (hakkelt) Van-van z-ze-zenuwen.

JEANNE. (opstaande, druk) Natuurlijk, ik mag... e...

FIENTJE. Ook wel zenuwachtig worden. Van Steen, de vlag uit! Mijnheer de onderwijs-inspecteur is in aantocht.

GUUS. (nerveus) Doe niet zo gek!

JEANNE. 't Is erg genoeg, Fientje. Ik ga direct voor koffie zorgen. En wat zal ik aantrekken? Eh... Fientje, loop jij even naar de bakker... om iets voor bij de koffie. En... Guus, zou die inspecteur hier blijven lunchen?

GUUS. (in gedachten) Ik hoop van niet, hé! Hé, wat zeg je? (Afwierend) Val me niet lastig... die inspecteur is al last genoeg.

JEANNE. Goed, jongen. Kalm nu maar. Ik begrijp dat er voor jou alles van afhangt. (Af, achter)

FIENTJE. En ik naar de bakker. Ga je mee, Jos?

JOS. Grààg!

FIENTJE. Maar! Dan mag je me wat cadeau doen. Kersenbonbons bijvoorbeeld... ben ik smòòr op! (Trekt hem mee naar tuindeur) Opzij, Van Steen!

JOS. Zeg... laten we op straat niet zo hollen!

VAN STEEN. Want dan gelooft niemand in 't dorp dat hij 'n goeie ambtenaar is... héhéhéhé (Jos en Fientje via tuin af).

GUUS. (Kijkt somber naar Van Steen, wenkt hem) Van Steen, je bent weliswaar een kletskous, maar toch ook 'n ouwe filosoof. Ik heb

jouw raad nodig.

VAN STEEN. Da's verstandig bekeken. U kan me zo gek niet vragen of ik weet er antwoord op.

GUUS. (aarzelend) Van Steen... wij kennen elkaar al heel lang; jij verzorgde de tuin al bij mijn ouders. Hier... nog 'n sigaar, steek die maar direct op. (geeft sigaar en vuur)

VAN STEEN. Nou... is 't zo erg? (Paft aan) 'n Best sigaartje, ik ben blij dat u wat op uw geweten hebt.

GUUS. Zo erg is 't ook weer niet. (Kucht). Van Steen... zeg me eerst 'ns; wat denkt jij van mij als onderwijzer en als mens?

VAN STEEN. Als onderwijzer?... Nou... als ik zo in de tuin bezig ben, dan denk ik wel 'ns bij m'n eigen: ik zou niet graag bij je in de klas zitten.... héhéhé! U kan best 'n goeie schoolmeester zijn, maar om de bliksem niet gemakkelijk!... Maar dat u 'n goed mens bent, da's vast! U kijkt niet op 'n sigaartje en af en toe krijg ik wel 'ns 'n borreltje en U heeft m'n Anneke toch ook geholpen, toen ze in Brussel in betrekking wilde. Ze heeft 't wat goed naar d'r zin bij die suikerbakker. Wat mij aangaat, had ik haar wel liever in 'n tabakswinkel gezien, want dat snoepgoed dat ze af en toe stuurt, kan ik toch niet in m'n pijp stoppen. Maar u bent 'n beste kerel en als die school-inspecteur soms getuigen wil hebben, dan stuurt u hem maar gerust naar mij!

GUUS. (schudt het hoofd - ijsbeert) Als dat maar voldoende was! Ik ben helaas bang, Van Steen, dat die inspecteur me voor een zwierbol aanziet.

VAN STEEN. Voor 'n wat?

GUUS. 'n Boemelaar... 'n... 'n... (zucht) Luister, Van Steen. In maart van dit jaar was ik in Brussel, bij die inspecteur, in verband met mijn sollicitatie. Eerst liet hij mij 's middags terugkomen... toen 'n hele tijd wachten en ten slotte stuurt hij me met 'n kluitje in 't riet. Hij kon niets beloven... Hij zou nog wel eens zien. Nogal uit mijn humeur verliet ik zijn bureau... 't was inmiddels al donker geworden en 't begon bovendien te stortregenen. Ik voelde me rampzalig!

VAN STEEN. U had zeker geen regenscherm?

GUUS. Die had ik juist wel. Ik deed het ding open en plotseling...

VAN STEEN. ... kwam er een windvlaag...

GUUS. Nee, 'n keurig, net dametje.

VAN STEEN. O! Kan je beter mee te doen hebben, dan met 'n nij-dige onderwijs-inspecteur...héhéhéhé!

GUUS. Dat dametje sprak mij aan: met 'n heel beschaafd stemmetje vroeg ze: Meneer, mag ik alstublieft bij u schuilen? Nu, de regen werd erger...

VAN STEEN. Maar uw humeur klaarde op, jaja...

GUUS. Ik merkte op, dat ik beter in een of ander restaurant kon gaan schuilen en zij lispelde bedeesd : "ja". Toevallig kwam er toen 'n taxi aan... en... enne... (kucht).

VAN STEEN. Natuurlijk, ja, natuurlijk.

GUUS. (geërgerd) Kon ik dat dametje in de regen achterlaten? Ik zei tegen de taxi-chauffeur ons naar 'n goed restaurant te brengen en toen bracht-ie ons naar "de Hel".

VAN STEEN. (mimiek) Ik zou gedacht hebben naar de hemel. Met 'n engel bij u!

GUUS. Zo heette dat etablissement! (Met lachje) Nou, die hel was de moeite waard hoor! Piekfijn... en muziek en dansen (zucht)

VAN STEEN. (fronsend) Maar natuurlijk 'n beetje... "humhum-lala". (ernstig hoofdschuddend - dan een zucht) Ik had er wel bij willen zijn. (gretig) Vertel verder.

GUUS. Eh... hm!... We dronken wat... we aten wat enne...

VAN STEEN. (eigenwijs knikkend) Jaja...

GUUS. (wrevelig) Wat? Niets!

VAN STEEN. O... da's weinig.

GUUS. Mijn gezellin werd weemoedig... verdrietig.

VAN STEEN. Omdat er niks meer te bikken viel?

GUUS. Nee, omdat ze niet getukkis was. Ze was 'n wees... alleen op de wereld.

VAN STEEN. Ja, da's meestal 't geval met wezen.

GUUS. Ze had alleen maar 'n oom, maar die zag ze nooit. Ach, Van Steen, ze keek me zo trouwhartig-verdrietig aan, met tranen in haar lieve ogen en ze legde vol vertrouwen haar hand in de mijne..

VAN STEEN. Precies een verhaaltje uit 't Zondagsblad. Wat mooi!

GUUS. Ach, wat doet 'n arme wees niet als ze eenzaam en verdrietig is. Maar opeens schrok ze hevig... keek met zulke ogen alsof ze 'n spook achter me zag staan...

VAN STEEN. ...slaakte een gil en riep: wordt vervolgd.

GUUS. Wat is dat voor nonsens?

VAN STEEN. Nou, zo staat het meestal in 't Zondagsblad.

GUUS. (mompelt nijdig iets, dan) Ze rende opeens weg. Ik voel 'n hand op m'n schouder, kijk om en wie denk je dat er achter mij staat?... Mr. De Corte, de onderwijs-inspecteur.

VAN STEEN. Nou... da's ook toevallig!

GUUS. En hij keek lelijk! "Wat doet u hier in deze zaak" vroeg hij me. "En wie was dat vrouwspersoon, dat ineens wegliep!" Ik was geschrokken en tegelijk nijdig en mompelde kortaf: 'n vrouw. "O, ja?" zei hij toen, "was dat uw vrouw?" Eh... ik denk: laat 't maar zo; ik had geen zin om uitleg te geven. Ik zei, dat m'n vrouw plotseling onwel was geworden en daarom opeens weggelopen en of hij me wilde excuseren, want dat ik moest gaan zien hoe zij 't maakte. Ik heb m'n hoed, jas en regenscherm genomen en ben regelrecht naar 't station gekomen, dat ik maar net de laatste trein zou kunnen halen. (somber) Ik heb zelfs vergeten in dat restaurant de rekening te betalen.

VAN STEEN. Nog 'n geluk bij 'n ongeluk!

GUUS. (blijft vlak voor Van Steen staan) Man, het ongeluk komt juist nu over mij! Begrijp het dan! (zwaait met brief) Die inspecteur schrijft dat hij komt... hier.... naar mijn huis! En dat hij met m'n vrouw nader kennis wil maken!

VAN STEEN. Potverkoffie! Nou... eh... (krabt zich) Als 't nou om mijn raad te doen is, dan zou ik zeggen: vertel uw vrouw alles en dan moet zij maar net doen of zij met u in Brussel was.

GUUS. (snuift) Mijn vrouw gelooft vast niet dat die Brusselse vrouw een wees was.

VAN STEEN. (droog) Dat kan. Ik ook niet.

GUUS. (kijkt hem nijdig aan) 't Kan me niet schelen wat jij gelooft. (fronst woedend) Zeg, Van Steen, denk jij soms?... Ach wat, ik vroeg je om raad... goeie raad. Jij hebt genoeg meegemaakt in je leven.

VAN STEEN. Maar ik ben nog nooit in de hel geweest. (krabt zich weer, peinzend) Luister nou es... die inspecteur komt hier niet logeren. Als u nou zorgt, dat hij uw vrouw niet te zien krijgt, kan hij ook niet met haar spreken.

GUUS. Hm... jaja... Dat is goede raad. Hoe moet ik dat klaar-

spelen?

VAN STEEN. Neem me niet kwalijk, maar als schoolmeester weet u ook niet veel. Nou, eventueel zal ik er wel wat op verzinnen.

GUUS. Jij?!

JEANNE. (achter op - lachend) Zeg Guus, ik geloof heus dat Fientje verliefd is.

VAN STEEN. (nog bezig met het probleem - tot Guus) U moet haar naar de dokter sturen om na te kijken.

JEANNE. (verstrooid) Wát? Fientje naar de dokter sturen?

GUUS. (verstrooid) Nee, jou. (kucht verward - tot Van Steen) Jij bent gek (tot Jeanne a.v;) Jij bent... e... eigenlijk ben je niet erg lekker. Ik bedoel je ziet er de laatste dagen niet erg lekker uit.

JEANNE. (verontwaardigd) Zeg 'ns!...

GUUS. Eh... (lacht schaapachtig) Wel lekker, maar... e... niet mooi. Ach, je bent 'n schat, maar daarom juist maak ik me bezorgd. Je moet heus eens naar je laten kijken, vrouwtje.

VAN STEEN. (knikt ijverig) Direkt, mevrouw. 't Is heus niet erg en 't doet geen pijn. Eventjes pols voelen... tong uitsteken en zo. (ie steekt zijn tong uit)

JEANNE. Van Steen, ga jij nu maar gauw in de buitenlucht, dat lijkt me beter voor je. Zeg Guus, ik geloof dat jij zelf niet erg in orde bent. Je maakt je zenuwachtig, jongen.

GUUS. Ik? Zenuwachtig? (lacht gemaakt)

JEANNE. Ja, omdat die inspecteur komt.

GUUS. Hahah. Die inspecteur! Hahah! Maling aan die inspecteur. (lacht a.v. - de huisbel, hij schrikt) Daar is-ie! Daar is-ie! Gauw.

VAN STEEN. Gauw naar de dokter, mevrouw.

JEANNE. (schokschoudert, verontwaardigd) Jij gauw de tuin in en aan je werk. En ik zal gauw gaan opendoen. (Van Steen aarzelend af.)

GUUS. Nee, neen, neen. (Houdt haar terug) Dat... e... dat kan Marieke doen, waarvoor heb je anders een dienstmeisje. (smekend) Blijf nu hier, Jeanne... Laat hij je nu niet zien! (smijt deur dicht, gaat er voor staan)

JEANNE. (ironisch) Helemaal geen zenuwen? Enfin, gedeeltelijk heb

je gelijk. Ik ga even iets anders aantrekken en dan kom ik straks wel met de koffie.

GUUS. Ja... ja... mooi! (haastig)? Nee, nee!! Geen koffie! ik bedoel... Ik bedoel... (zucht, droogt zweet - gaat bij Jeanne, overredend) Die inspecteur mag niet denken, dat ik hem om wil kopen.

JEANNE. Met 'n kopje koffie? (proest)

GUUS. Nee... ja... (lacht gemaakt) Lieverd, begrijp... begrijp het nu. Laak ik hem eerst alleen ontvangen... Zakelijk. Voel je? (haar naar de deur links voerend) Ga jij je nu mooi maken. Heel mooi. Doe er maar lang over. En eventueel laat je Fientje de koffie maar brengen... Vooruit, ik hoor de inspecteur al... Maak dat je wegk... e... dat je mooi wordt... Dag Jeanne, dag lieverd... tot ziens... Dada! (Werkt haar de deur uit, wuift - leunt dan slap tegen de deur, blazend en zweetdrogend)

VAN STEEN. (om hoek tuindeur) Gaat 't?

GUUS. Nee, 't begint pas! Ooo! Nu ben ik echt in de hel!

VAN STEEN. (grijnst) 't lijkt me geen lolletje! (af)

MARIEKE. (achter op) Meneer, daar is 'n meneer. (geeft kaartje)

GUUS. (springt nerveus recht en leest kaartje) Ja, mooi! Nee, lelijk... enfin, 't is goed. (Gebarend) Laat meneer toch binnenkomen. (Marieke af - Guus zet zich in postuur, met krampachtige welkomsgroet)

MR. DE CORTE. (achter op, door Marieke binnengelaten; een deftig, zich zeer 'voelend' man, spreekt op enigzins zalvende toon) Goedemorgen, meneer Holman.

GUUS. (met veel plichtplegingen) Morgen, heer inspecteur. Zeer vereerd u hier te zien. Ik stel het buitengewoon op prijs. Geeft u uw hoed en stok en jas maar ... O, ik zie, dat heeft u al in de gang achtergelaten. Zeer verstandig.... Mooi weer, vindt u niet? Uitgezocht weer voor een uitstapje.

DE CORTE. Dat wel. Beter in elk geval dan het weer, dat u uitgezocht had voor uw uitstapje naar Brussel... Ahèm!

GUUS. O... (kucht) Neemt u plaats, alstublieft... Neemt u plaats. (schuift stoel bij) Wilt u roken? Sigaar... Sigaret?

DE CORTE. (afwerend) Dank u. (kucht heftig - kijkt rond) Aardige woning heeft u. Enne... uw vrouw?

GUUS. Ja... Ook aardig. Pardon, die isse... (kwasi verbaasd rondkijkend) Nee, daarstraks was ze hier.

DE CORTE. (minzaam lachje) Die zal toch niet bang voor mij zijn?

GUUS. Zij niet.

DE CORTE. Ik wens gaarne met uw vrouw kennis te maken.

GUUS. Dat is erg! (Hoest) Erg belangrijk... dat begrijp ik.

DE CORTE. Ongetwijfeld. De positie waarnaar u solliciteert, het ambt van directeur van een zo belangrijk instituut... ahèm... vergt, dat de echtgenote van deze functionaris... uh... representatief is, taktvol en ontwikkeld. De inlichtingen, die ik over u heb ingewonnen, zijn... uh... vrij gunstig... jaja... Een eerste vereiste is - en dat zult u ongetwijfeld kunnen billijken - dat een leraar en opvoeder, wie de zorg wordt toevertrouwd voor... uh... de ontwikkeling van toekomstige regeerders en magistraten... ahèm... onverdacht is wat betreft huwelijksleven enne... gedragingen, zowel in privé als in openbaar.

GUUS. (met een zucht) Ja...

DE CORTE. uh... scheelt u iets?

GUUS. (met aplomb) Néé... 't is warm, vindt u niet? benauwd.

DE CORTE. (knikt) Er is kans op onweer.

GUUS. Ja, daar ben ik ook bang voor.

DE CORTE. Om bij ons onderwerp te blijven... Ik was wel enigszins verrast, toen ik u enige tijd geleden in Brussel in dat restaurant ontmoette. (kijkt Guus vorsend aan)

GUUS. Ja... ik ook. (kucht) Ik wil zeggen, ik was verrast, dat u daar in die tent... pardon... e...

DE CORTE. (kucht deftig) Dat ging om een neef van mij... uh... 'n jongmens dat gecontroleerd diende te worden, aangezien het gerucht ging... (afwerend) Enfin, dat doet niks ter zake... Aheu!... (weer vorsend) Maar dat u en mevrouw in een dergelijke... uh... licht lokaal zijn terechtgekomen... (schudt afkeurend het hoofd)

GUUS. Maar ik wist helemaal niet wat voor soort gelegenheid dat was. Wij liepen in de stad en toen begint het plotseling te stortregenen. Nu, aangezien wij nog iets wilden eten, alvorens naar huis te gaan, vroeg ik aan een taxi-chauffeur ons ergens heen te brengen. (somber) Die man bracht ons in "de Hel".

DE CORTE. En daar werd uw vrouw niet goed. (lachje) Merkwaaardige co-incidentie! Nou ja, ik begrijp wel dat u geheel toevalli-